

Χαρειτισμός του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Νεαπόλεως & Σταυρουπόλεως κ. Βαρνάβα, εκπροσωπούμενου υπό του π. Συμεών Παπαγεωργίου

Σεβαστή Οργανωτική Επιτροπή της παρούσης ημερίδος,
Αιδεσιμολογώτατε πρεσβύτερε π. Κωνσταντίνε Παπανικολάου,
Αξιότιμοι εκπρόσωποι των πολιτικών και λοιπών αρχών του τόπου,
Αξιότιμοι εκπρόσωποι των κοινωνικών φορέων,
Κυρίες και Κύριοι Σύεδροι.

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ

Σύμφωνα με τον τίτλο της Ημερίδος καλούμεθα να συζητήσουμε σήμερα στον φιλόξενο αυτό χώρο την γενικότερη προσπάθεια που ήδη γίνεται για την αντιμετώπιση παντοίας μορφής αναπηρίας αλλά και να εστιάσουμε το ενδιαφέρον μας σε νέες προκλήσεις και λύσεις για την υποστήριξη ανθρώπων που τυγχάνουν, σωματικώς τουλάχιστον, με οιασδήποτε μορφής αναπηρίας και τον τρόπο με τον οποίο θα υποστηριχθούν από τις παροχές των διαφόρων υπηρεσιών κρατικών, δημοτικών, κοινωνικών, εθελοντικών και άλλων.

Εδώ τίθεται το ερώτημα σε ποιά από τις προαναφερθείσες κατηγορίες υπηρεσιών θα μπορούσαμε να εντάξουμε την Εκκλησία και πως αυτή συμβάλει στον εντοπισμό, την αναγνώριση, την επέμβαση και την υποστήριξη ή και ακόμα τη θεραπεία και την ίαση οποιασδήποτε αναπηρίας.

Εν πρώτοις, οφείλουμε να ξεκαθαρίσουμε ότι η Εκκλησία δεν είναι σε καμιά περίπτωση μία ακόμη Υπηρεσία Δημοσίου Χαρακτήρα ή μια Συνάντηση Εθελοντών και με αλτρουιστικά κίνητρα ανιδιοτελών ακτιβιστών αλλά, και θέλω να το τονίσω αυτό, είναι η Εκκλησία το σώμα του Χριστού παρατεινόμενο μέσα στο χρόνο και διαπιστούμενο στο χώρο ως Μητροπόλεις και Ενορίες.

Έτσι με αυτό ως δεδομένο ας δούμε πως μας μεταφέρει η εκκλησιαστική εμπειρία σχετικά με τη συμβολή του θεανθρωπίνου προσώπου του Ιησού Χριστού όσον αφορά την αντιμετώπιση ασθενειών και δη αναπηριών.

Ήδη από την Παλαιά Διαθήκη διά στόματος προφήτου Ησαΐου πληροφορούμεθα ότι “Αυτός τας ασθενείας ημών έλαβε και τας νόσους εβάστασε”, δηλαδή ο Θεός δε λειτουργεί από απόσταση αλλά συμπάσχει και συστρατεύεται με τον πάσχοντα.

Στην Καινή Διαθήκη βλέπουμε να προσφέρουν στον Χριστό “δαιμονιζομένους πολλούς, και εξέβαλε τα πνεύματα λόγω, και πάντας τους κακώς έχοντας εθεράπευσεν.”. Με το “πάντας τους κακώς έχοντας” υπονοείται κάθε μορφή ασθενείας ή και αναπηρίας. Εξάλλου τόσο μέσα στην ιουδαϊκή όσο και μέσα στην χριστιανική παράδοση και πίστη η σωματική κάκωση είναι ανεκτή και επιτρέπεται

από το Θεό όχι τιμωρητικά αλλά ως μορφή καθοδήγησης του ανθρώπου προς την αυτογνωσία, τη μετάνοια και την κατά χάριν θέωση.

Ακούμε τον Απόστολο των εθνών Παύλο να λέγει “Έδόθη μοι σκώλωψ τη σαρκί, άγγελος σατάν, ίνα μην υπεραίρομαι.”

Δηλαδή είχε κάποιου είδους σωματική αναπηρία ώστε να μη ξεθαρρεύει στον εαυτό του αλλά να προσδοκά ότι “η γαρ δύναμις του Θεού εν ασθενείαις τελειούται”.

Η εκκλησιαστική πίστη και εμπειρία δεν προσδοκά απλώς και μόνον την εξωτερική υποστήριξη, θεραπεία και ίαση νόσων και αναπηριών αλλά τελικώς την κάθαρση, το φωτισμό και τη θέωση του αναπήρου ανθρώπου.

Μόλις την προχθесινή Κυριακή γίναμε μάρτυρες στην θεραπεία του εκ γενετής τυφλού. Ο Χριστός τον ιατρεύει ώστε μέσα από την ίαση να φανερωθεί το αγαπητικό και διασωστικό έργο του Θεού κατά της φθοράς και του θανάτου.

Σε πρώτη φάση ο τυφλός καθαίρεται νίπτωντας τον πηλό που του επέχρισε ο Χριστός στα μάτια στη κολυμβήθρα του Σιλώαμ. Έπειτα φωτίζεται αφού στις συνεχείς ανακρίσεις των Φαρισαίων αναγνωρίζει το Χριστό ως προφήτη, ως απεσταλμένο του Θεού. Και στο τέλος θεούται με την τιμητική και λατρευτική προσκύνηση του Χριστού όταν συναντώνται στο Ναό.

Θεωρώ αγαπητοί σύνεδροι, πως αρχίζουμε να κατανοούμε ότι κύριο έργο του εκκλησιαστικού οργανισμού δεν είναι η εξωτερική και επιφανειακή αντιμετώπιση και υποστήριξη παντοίων ειδών αναπηριών αλλά κυρίως η ώθηση των ίδιων των ανθρώπων που φέρουν αναπηρίες να οδηγηθούν σε κάθαρση παθών, φωτισμό νου και καρδιάς και θέωση ψυχής τε και σώματος.

Άλλωστε το αγιολόγιο βρίθει από ανθρώπους που μολονότι ανάπηροι κατάφεραν και πολιτογραφήθηκαν στην Βασιλεία του Θεού με τρανό παράδειγμα την Αγία Ματρώνα την τυφλή η οποία ιδιαιτέρως τιμάται στην ενορία του Αγίου Παντελεήμονος του ιαματικού στη Νέα Μαγνησία όπου και υπηρετεί με αυταπάρνηση και λευιτική ευλάβεια ο συμπαριστάμενος σήμερα εδώ

π. Κωνσταντίνος Παπανικολάου στο πρόσωπο του οποίου θέλω να ευχαριστήσω όλους τους ευλαβείς και καλούς εφημερίους, όλους τους εθελοντάς όλες τις κυρίες της διακονίας της καθ’ ημας Ιεράς Μητροπόλεως,

οι οποίοι κάθε μέρα, κάθε στιγμή δεν φείδονται κόπων και μόχθων ώστε φορώντας το πετραχήλι της αγάπης να απαλύνουν τον πόνο, την ασθένεια την οποιαδήποτε αναπηρία οποιουδήποτε ανθρώπου, οποιασδήποτε καταβολής, εθνικής, κοινωνικής, πολιτισμικής, θρησκευτικής.

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ ΑΛΗΘΩΣ ΑΝΕΣΤΗ

Με αγάπη και πόνο προς Θεόν ευχέτης
δια επιτυχία και καρποφορία της ημερίδος ταύτης

Ο Μητροπολίτης ο Νεαπόλεως και Σταυρουπόλεως Βαρνάβας.